

Sygn. akt IV KO 64/20

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **Z. K.** ,
w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 10 września 2020 r.,
w przedmiocie osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania
w sprawie Sądu Okręgowego w C. , sygn. akt II K (...),
zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 23 października 2008 r., sygn. akt II AKa (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Z. K. pismem z dnia 8 czerwca 2020 r. złożył wniosek o wznowienie, na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a i b k.p.k., postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w C. , sygn. akt II K (...), zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 23 października 2008 r., sygn. akt II AKa (...). Wskazał, że wyroki Sądów obu instancji zostały wydane na gruncie spreparowanych przez [x] policjantów dowodów osobowych, w tym zeznań Z. M., którego zmuszono do składania fałszywych relacji procesowych. Skazany powołał się również na fakt współpracy z organami wymiaru sprawiedliwości w zakresie innych postępowań niż tego, którego dotyczy wniosek o wznowienie. Wniósł ponadto o ustanowienie dla niego obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania oraz o zwolnienie od opłaty od wniosku o wznowienie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Przytoczona przez wnioskodawcę argumentacja z oczywistych względów nie wpisuje się w żadną z podstaw wznowieniowych.

Zgodnie z art. 540 § 1 pkt 2 lit a i b. k.p.k., postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze lub, że skazano go za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo też błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary. Argumentacja przedstawiona przez skazanego nie wpisuje się w pierwszą ze wskazanych podstaw wznowieniowych, albowiem nie dotyczy nowych dowodów, lecz oceny wiarygodności zgromadzonego w sprawie, a zatem istniejącego w chwili orzekania, materiału dowodowego. Nawet gdyby twierdzenia o bezprawnych czynnościach funkcjonariuszy Policji rozpatrywać jako podstawę wznowieniową *propter falsa* (art. 540 § 1 k.p.k.), to dla uznania doniosłości argumentacji skazanego niezbędne byłoby ustalenie czynu przestępnego w prawomocnym wyroku skazującym, chyba że orzeczenie takie nie mogło zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3-11 lub w art. 22 k.p.k. (art. 541 § 1 k.p.k.). Wówczas wniosek o wznowienie postępowania powinien wskazywać wyrok skazujący lub orzeczenie zapadłe w postępowaniu karnym, stwierdzające niemożność wydania wyroku skazującego (art. 541 § 2 k.p.k.). Lektura pisma skazanego nie wskazuje na spełnienie tych warunków.

Wskazywanie przez Z.K. na współpracę z organami wymiaru sprawiedliwości nie wpisuje się z kolei w podstawę określoną w art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k., albowiem mowa jest tam jedynie o nieuwzględnieniu okoliczności, które zobowiązywały do nadzwyczajnego złagodzenia kary, np. na podstawie art. 60 § 3 k.k., nie zaś jedynie stwarzały taką możliwość, jak to stanowi art. 60 § 4 k.k., który mógłby potencjalnie znaleźć zastosowanie w sprawie, której dotyczy wniosek o wznowienie. Warto zauważyć, że zagadnienie to badał już Sąd Najwyższy

rozpoznając wcześniejszy wniosek obrońcy skazanego o wznowienie postępowania (*postanowienie z dnia 24 listopada 2010 r., sygn. akt IV KO 68/10*).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, co czyniło bezprzedmiotowym kwestię ustanowienia obrońcy z urzędu oraz zwolnienia od opłaty od wniosku o wznowienie.